

عنوان مقاله:

اثر آمینولولونیک اسید بر مقاومت به خشکی گیاه گشنیز (*Corianderum sativum* L).

محل انتشار:

هفتمین کنگره علوم باغبانی ایران (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 3

نویسندگان:

فردین قنبری - دانشجوی کارشناسی ارشد علوم باغبانی، دانشکده کشاورزی دانشگاه ایلام

محمد سیاری - استادیاران گروه علوم باغبانی، دانشکده کشاورزی دانشگاه ایلام

مهدی صیدی - استادیاران گروه علوم باغبانی، دانشکده کشاورزی دانشگاه ایلام

علی اشرف امیری نژاد - استادیاران گروه علوم باغبانی، دانشکده کشاورزی دانشگاه ایلام

خلاصه مقاله:

به منظور ارزیابی اثرات تنش خشکی و کاربرد 5- آمینولولونیک (ALA) بر ویژگیهای رشد و عملکرد گیاه گشنیز (*Corianderum sativum* L.) این تحقیق انجام گرفت. آزمایش به صورت فاکتوریل 3×4 در قالب طرح بلوکهای کامل تصادفی و سطوح تنش خشکی و کاربرد ALA به عنوان فاکتورهای اصلی در گلخانه دانشکده کشاورزی دانشگاه ایلام اجرا گردید. تیمارهای مورد بررسی در این تحقیق شامل 3 سطح تنش خشکی شامل شرایط بدون تنش (آبیاری خاک در حد ظرفیت مزرعه)، تنش ملایم (رطوبت خاک در حد 60 درصد ظرفیت مزرعه) و تنش شدید (رطوبت خاک در حد 30 درصد ظرفیت مزرعه) و 4 غلظت ALA شامل 0 و 0/25 و 0/5 و 1 میلی مولار بودند. نتایج حاصل از تجزیه آماری نشان داد تنش خشکی و نیز کاربرد ALA اثر معنیداری بر پارامترهای مورفولوژیکی، فیزیولوژیکی و بیوشیمیایی گیاه شامل ارتفاع گیاه، وزن تر، وزن خشک، سطح برگ، محتوای نسبی آب برگ، بازده مصرف آب، میزان پرولین، کلروفیل، مالون دی آلدهید، فعالیت آنتی اکسیدانی دارد. افزایش غلظت ALA باعث افزایش ارتفاع گیاه، وزن تر، وزن خشک و بازده مصرف آب گردید. بالاترین میزان سطح برگ (26/16) و محتوای نسبی آب بافت (88/6) به ترتیب در تیمارهای 0/5 و 0 میلی مولار ALA و شرایط بدون تنش به دست آمد. در این تحقیق کاربرد ALA سبب کاهش آثار تنش خشکی در گشنیز شد.

کلمات کلیدی:

تنش خشکی، ALA، aminolevolinic acid، گشنیز، پرولین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/174209>

